

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/9/2017
Identifikačné číslo spisu:	2210201036
Dátum vydania rozhodnutia:	22.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočičková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2210201036.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne R. S., bývajúcej v C. J., U. XX/XXX, zastúpenej JUDr. Helenou Buzgóovou, advokátkou so sídlom v Dunajskej Strede, Alžbetínske nám. 2, proti žalovaným 1. MUDr. E. P., bývajúcej v T., R. XXXX/XX, 2. Mgr. G. J., bývajúcej v H., F. Q. XXXX/XX, 3. Ing. I. S., bývajúcemu v Q., Z. XXXX/X, 4. Ing. P. S., bývajúcemu v T., M. XXXX/XX, 5. L. R., bývajúcej v T., A. XXXX/X, 6. L. M., bývajúcej v T., H. XXXX/XX, 7. D. J., bývajúcemu v Q. I., W. XXX, E., M. republika, všetci zastúpení spoločnosťou VRANOVIČ/HALADA, s. r. o., so sídlom v Trnave, Kapitulská 21, IČO: 36 669 661, za ktorú koná advokát a konateľ JUDr. Andrej Halada, o nahradenie vyhlásenia vôle žalovaných na uzavretie kúpnej zmluvy, vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 9C/23/2010, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9C/23/2010-217 z 18. apríla 2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 9C/23/2010-259 z 26. júna 2014 a uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/558/2014 a 25Co/559/2014 z 2. septembra 2015, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

Žalovaným 1/ až 7/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej aj „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením č. k. 9C/23/2010-217 z 18. apríla 2013 konanie na základe späťvzatia žaloby zastavil; o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2, veta prvá zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte aj „O. s. p.“) tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť právnomu zástupcovi žalovaných titulom trov právneho zastúpenia sumu 1 618,16 eur, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Opravným uznesením z 26. júna 2014 č. k. 9C/23/2010-259 okresný súd opravil uznesenie z 18. apríla 2013 vo výroku o trovách konania tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovaným 1/ až 7/ náhradu trov konania vo výške 1 618,16 eur, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) v odvolacom konaní na základe odvolania žalobkyne uznesením sp. zn. 25Co/558/2014 a sp. zn. 25Co/559/2014 z 2. septembra 2015 uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

V odôvodnení uviedol, že v danom prípade nedošlo k späťvzatiu žaloby pre správanie žalovaných, preto aplikácia druhej vety § 146 ods. 2 O. s. p. na rozhodnutie o náhrade trov konania v prejednávacom prípade neprichádzala do úvahy. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania, a preto jej podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. vznikla povinnosť nahradiť žalovaným trovy konania.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie a uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolatelka“) dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie prvoinstančného a odvolacieho súdu s poukazom na ust. § 241 ods. 2 písm. c) O. s. p. zrušil alebo podľa § 243b ods. 2 O. s. p. zmenil tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznáva náhradu trov konania. Dovolanie odôvodnila tým, že rozhodnutie prvoinstančného i odvolacieho súdu v časti trov konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), pretože sudy neakceptovali jej návrh, aby o náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., resp. podľa § 150 ods. 1 O. s. p., hoci na takéto rozhodnutie boli vzhľadom na okolnosti daného prípadu splnené podmienky.

3. Žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu žalobkyne uviedli, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je prípustné. Uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 236 ods. 1 O. s. p. nemožno napadnúť dovolaním. Rovnako nie je prípustné ani dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania potvrdil. Prípustnosť dovolania nemožno v danom prípade vyvodíť ani z § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p., nakoľko v konaní nedošlo k žiadnej z vád vymenovaných v uvedenom zákonom ustanovení. Navrhli, aby dovolací súd dovolanie žalobkyne proti uzneseniu prvoinstančného i odvolacieho súdu v súlade s § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol.

4. Dovolanie bolo podané 12. novembra 2015, t. j. za účinnosti O. s. p. v znení neskorších predpisov. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované“. Z citovaného ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 C. s. p. je zrejmé, že pokiaľ dovolanie bolo podané za účinnosti zák. č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku, potom jeho účinky zostali zachované aj po nadobudnutí účinnosti nového procesnoprávneho kódexu - Civilného sporového poriadku.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas stranou sporu, v neprospech ktorej boli dovolaním napadnuté rozhodnutia vydané, dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c) C. s. p. odmietol ako podané proti rozhodnutiam, proti ktorým dovolanie nie je prípustné.

6. Pokiaľ ide o dovolanie žalobkyne proti uzneseniu okresného súdu, dovolací súd uvádza, že z dikcie § 236 O. s. p. zreteľne vyplýva, že dovolaním možno napadnúť len rozhodnutie odvolacieho súdu (ak to zákon pripúšťa). Dovolaním teda nemožno napadnúť rozhodnutie súdu prvej inštancie. Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalobkyne proti vyššie uvedenému uzneseniu okresného súdu bez ďalšieho podľa ust. § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

7. Okrem uznesenia súdu prvej inštancie žalobkyňa dovolaním napadla aj uznesenie odvolacieho súdu z 2. septembra 2015. Pri skúmaní prípustnosti dovolania proti uvedenému uzneseniu, ktorým odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania v spojení s opravným uznesením potvrdil, postupoval dovolací súd podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase podania dovolania. Takýto postup možno vyvodíť zo základných princípov Civilného sporového poriadku, najmä z Čl. 2, kde je zakotvený princíp právnej istoty.

8. Podľa § 239 ods. 3 O. s. p., ustanovenia odsekov 1 a 2 (týkajúce sa prípustnosti dovolania voči tam uvedeným uzneseniam odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania,

poriadkovej pokute, o znaleckom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, o ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením. V danom prípade je dovolaním napadnutým uznesením uznesenie odvolacieho súdu o trovách konania, preto prípustnosť dovolania podľa § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. neprichádza do úvahy.

9. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu by bolo prípustné len v tom prípade, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. (tzv. zmätočnosťnú vadu). Povinnosť dovolacieho súdu ex offio skúmať zmätočnosťné vady vyplýva z § 242 ods. 1, veta druhá O. s. p., preto dovolací súd ex offio skúmal, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, pričom zistil, že konanie, ktoré vydaniu dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu predchádzalo, netrpí ani jednou z tzv. zmätočnosťných väd. Procesné vady konania podľa § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. žalobkyňa nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd, preto prípustnosť dovolania nie je daná ani z hľadiska § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p.

10. Dovolateľka v dovolaní namietala, že súd prvej inštancie a odvolací súd založili rozhodnutie v časti trov konania na nesprávnom právnom posúdení veci.

11. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), samo osebe však nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012). Dovolací súd preto dovolanie žalobkyne aj proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 257 C. s. p. tak, že žalovaným 1/ až 7/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mal za to, že na strane žalobkyne existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (nepriaznivá sociálna situácia žalobkyne), na základe ktorých bol žalobkyni rozhodnutím Centra právnej pomoci sp. zn. 11696/2015-KaBA z 5. novembra 2015 v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.